ȘTIRI ȘI REPORTAGII

10 MILIOANE LEI S'AU OFERIT LUI FARR PENTRU MATCHUL CU LOUIS

In urma victoriei obținute asupra lui Red Burman «negrul cu păr roșu», Tommy Farr il va întâlni pe Max Baer în Anglia. Sidney Hulls, marele promotor englez a oferit americanului 50.000 dolari (circa 10 milioane lei!) și cheltuelile de deplasare pentru a veni în Anglia unde va primi replica lui Tommy Farr, care l'a învins acum doui ani la Harringay.

O parte din jucătorii F.C. Rapidului au fost sancționați pentru indolența din matchul cu Sp. Studențesc

Pentru felul cum s'au comportat în jocul de eri, cu Sportul Studențesc, conducătorii grupării F. C. Rapid au amendat pe jucătorii **Horotan, Bogdan, Baratki, Petrică Rădulescu și Dan Gavrilescu** *cu reținerea salariului pe timp de o săptămână.*

Măsura luată de conducătorii grupării feroviare este bine venită dacă ținem seama de felul cum au jucat aceste «vedete» în jocul de eri.

Totuși, dacă în matchul imediat următor acești jucători vor corespunde, conducerea grupării a anunțat că le va anula pedeapsa.

Campionatul Angliei

Everton a pierdut un punct în fața lui Preston North End

LONDRA 15. — In cadrul campionatului Angliei, liga I-a și II-a s'au înregistrat următoarele rezultate:

LIGA I

Everton — Preston N. End 0-0
Huddersfield — Chelsea 3-1
Grimsby Town — Liverpool 2-1
Arsenal — Manchester Utd. 2-1
Portsmouth — Stoke City 2-0
Derby County—Leicester City 1-1
Bolton Wanderers — Aston Villa 2-1.
Birmingham — Brentford 1-0
Sunderland — Leeds Utd 2-1
Wolwerhampton Wander.—Charlton 3-1
Blakpool — Middlesbrough 4-0

LIGA II

Sheffield Wednesday — Nots Forost 1-1.
Blackburn Rovers — Southampton 3-0.
Luton Town — Chesterfield 2-1
Milwall — Tottenham 2-0
Manchester City — Burnley 2-0
Fulham — Coventry City 1-0
West Ham Utd—West Bromwich Albion 2-1.
Norwich City — Tranmere 1-0.

Cunningham învins!

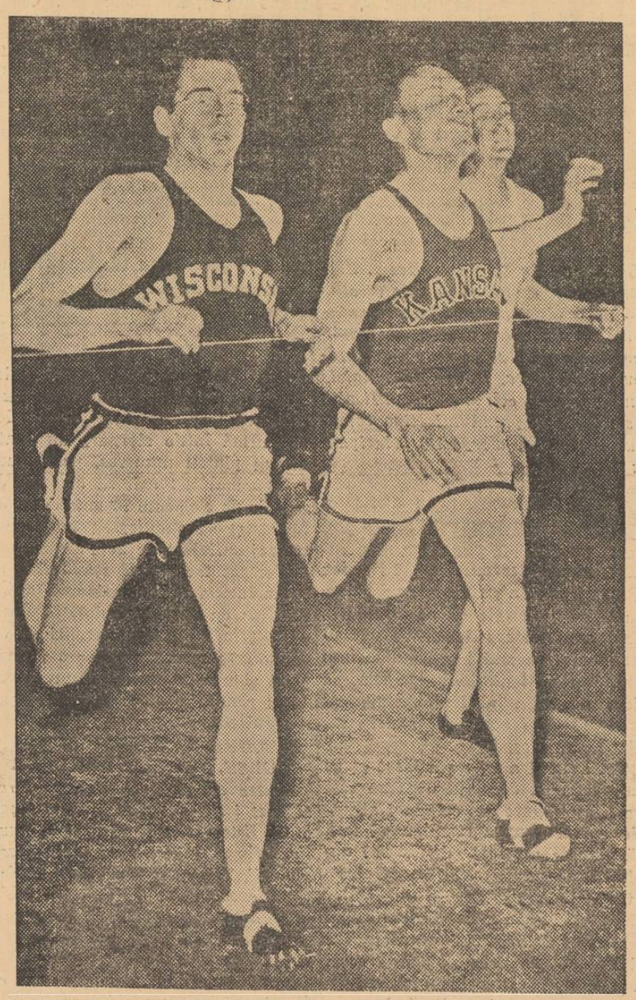

De această dată nu este Cunningham, învingătorul ei Gene Feuske, care-l bate în 4:12,0 în cursa numită «Mila lui Backer» disputată la Chicago. Al treilea este John Munsk din Missouri.

Cele două echipe ale Belgiei pentru astăzi

Comitetul de selecțiune al Uniunii belgiene, a format două echipe oficiale ale Belgiei, două echipe de «draci roșii» care vor juca astăzi.

Prima echipă va juca la Anvers contra Spartei din Praga, iar cea de a doua la Rotterdam contra unei selecționate olandeze (Zwaluwen).

La Anvers echipa va fi următoarea:

Badjou, Poverick, Homblet, Van Alphen, Styuen Paul Henry, Fièvez, Voorhof, Isemborgs, Centeers, Braine.

Iar la Rotterdam aceasta:

De Raedt, Jonckers, Van Caelenberg, Van Vaerenberg, Gommers, Henriet; Van de Wouwer, Lamot, De Clegu, Nélés, Demulder.

Cochet despre jucătorii Ungariei

Cochet, faimosul jucător profesionist de tennis care a fost angajat să pregătească echipa Ungariei pentru matchul cu România, a făcut declarații confratelui budapestan «Nemzeti Sport» după primul antrenament făcut cu jucătorii unguri.

El a declarat:

«Ungurii preferă un joc fantezist celuia care cere siguranță. Nici cu mișcarea picioarelor nu stau prea bine. Din această cauză echilibrul lor, în timpul jocului, lasă de dorit».

Declarațiile lui Cochet se referă la Dallos Șipoș, Gabory și Ashoth — jucătorii de «Cupa Davis» ai Ungariei.

Concursul de eri dela Velodrom

Eri după amiază, trebuia să se dispute tradiționalul match atletic între juniorii Viforului Dacia și elevii Liceului Deva. Deoarece ultimii nu s'au prezentat, s'a disputat un match între juniorii bucureșteni.

S'au înregistrat următoarele rezultate:

100 m. plat. Seria I-a
1. Cristea A. Venus 12"5
2. Mihăescu (V. D.) 12"8
3. Bujacăr (Venus) 13.

Seria II-a
1. Ludu (Venus) 12"7
2. Drăgănescu (Venus) 12"8
3. Stănescu (VD) 12"99

Finală. 100 m. plat.
1. Ludu (Venus) 11"5
2. Cristea (Venus) 11"6
3. Mihăescu (VD) 11"8

1000 metri plat.
1. Tălmaciu (Leonida) 2'50
2. Sucitu (VD) 2'51
3. Neagu (VD) 2'56
4) Corvătescu (VD) 3'2

Disc
1. Gurău (VD) 38,28 m.
2. Popescu R. (VD) 37,70 m.
3. Cristorian (VD) 35 m.
4. Calistrat (VD) 34,75 m.

Săritura în lungime
1. Lupan (VD) 6,38 m.
2. Calistrat (VD) 6,31 m.
3. Cristea D. (VD) 6,19 m

Triplu salt
1. Calistrat (VD) 13,78 m.
2. Lupan (VD) 12,59 m.
3. Cristea A. (Venus) 11,80 m.

Săritura în înălțime
1. Ludu (Venus) 1,57 m.
2. Guguță (VD) 1,57 m.
3. Petruț (VD) 1,52 m.

Săritura cu prăjina
1. Epuran (Venus) 2,95 m.
2. Moraru (VD) 2,85 m.
3. Baciu (Venus) 2,85 m.

Greutate
1. Gurău (VD) 13,80 m.
2. Fălcoianu (Venus) 11,59 m.
3. Cristian (VD) 11,42 m.
4. Tomescu (VD) 10,15 m.
5. Popescu Romulus (VD) 10,14.m.
6. Istrătescu (VD) 10,10 m.

3000 metri plat
1. Vălmaciu (Leonida) 10'18'8
2. Andreescu (VD) 10'19
3. Lazăr Fl. (VD) 10'21
4. Niculescu Alex. (VD) 10'29
5. Căpitanu P. (Leonida) 11'14

De remarcat la 100 m. înfrângerea lui Cristea A. de către Ludu.

Celelalte rezultate nu au adus surprize decât la 1000 metri plat unde Ionescu Nellu a fost înfrânt.

De remarcat frumoasa cursă făcută de Sucitu și Tălmaciu iar la 3000 metri remarcăm pe viforiștii Andreescu N., Lazăr F. și Niculescu Alex, care l-au talonat deaproape pe Tălmaciu.

Tony Canzoneri în declin

Tony Canzoneri, fostul campion mondial la categoria «ușoară», nu mai reprezintă valoarea din trecut a

După ce săptămâna trecută a pierdut în fața unui necunoscut de astă dată a făcut matchul cu modestul Jimmy Vaughan, într'un match care s'a disputat pe distanța de zece reprize.

Dacă Canzonieri va mai înregistra eșecuri, este cert că nu va mai putea boxa cu Armstrong pentru titlu.

Matchul de football Franța-Germania amânat „sine die"

PARIS, 15. — Matchul de football Franța — Germania care urma să se dispute la 23 Aprilie a fost amânat pentru o dată care urmează a fi fixtă mai târziu.

Motivul amânării acestui joc trebuie căutat în situația politică internațională.

D. col. Th. Davilla va observa forma selecționabililor din matchul Venus-Carpați

D-nii col. Th. A. Dvilla și Al. Rosenberg au părăsit eri Capitala plecând la Baia Mare.

D. col. Davilla este delegat de biroul federal cu urmărirea formei jucătorilor selecționabili în matchul Venus — F. C. Carpați.

Cine îl va lua pe BICAN?

Spre Franța - se îndreaptă preferințele marelui jucător

Noua situație din Cehoslovacia, va aduce multe neplăceri și pentru footballiștii cehi.

De pe acum, majoritatea jucătorilor marilor cluburi pragheze, se gândesc la emigrare.

Este cazul lui Bican, despre care se ocupă, în ultimul număr sosit în Capitală, revista franceză «Football». Iată cele relatate de marele hebdomador parizian:

«Celebrul Bican, de origină vieneză, se găsește printre acei jucători din Praga, care nu mai au multe de făcut în Cehoslovacia. Se confirmă că el ar fi primit o ofertă de la un mare club din București și că românii ar fi dispuși să plătească pentru centrul înaintaș al naționalei cehoslovace suma de 350,000 coroane.

Insă, suntem informați. Bican va prefera Franța și suntem în măsură să anunțăm că el va accepta oferta primită din partea unui mare club din Est, — clubul din care face parte un alt austriac, Jerusalem. Pe de altă parte se afirmă că Bican va da curs unuia din numeroase oferte primite din America de Sud.

In orice caz, un lucru este cert în momentul de față: Bican nu merită 350.000 corone.

Acum câtva timp, într'un match pe care gruparea sa l-a pierdut în fața Spartei cu 0-5, Bican a fost un simplu figurant pe teren

Fapt care a determinat pe conducătorii clubului — foarte nemulțumiți de el — să-l înlocuiască în turneul pascal cu Kopcky.

Deaceea se crede că Slavia n'ar cere o sumă exorbitantă — nu poate fi vorba de 350.000 coroane! — pentru Bican».

Cine va avea curajul (!?) să-l ia pe Bican?

Matchul vieții mele

de Henry Armstrong

(Continuare din pag. 1-a)

că joc o «carte mare», matchul vieței mele. Ca să pot învinge am dat frâu superstiției și m'am grăbit să ocup colțul în care stătuse Arzimendi, în matchul precedent.

Cu moralul nu stăteam însă prea excelent. Imi făcam impresia unui om care încerca pentru prima oară un match cu mănuși de box.

Lumea din jurul ringului nu a avut motive să regrete matchul, diabolic pot spune, care i-a fost oferit.

Au trecut atâția ani de atunci, în cariera mea au pătruns nenumărați boxeuri de mare valoare, dar nici unul nu a avut furia demonică cu care ataca Arzimendi.

In «Mexico City», din cauza altitudinei, aerul nu conține prea mult oxigen, ai impresia că respiri eter pur. Pentru locuitorii din U. S. A. acomodarea este foarte dificilă. Ei încearcă să-și încarce plămânii cu cât mai mult aer și respiră, deaceea mai tare și mai mult. Rezultatul este altul decât cel urmărit, căci ei se aleg cu o ameteală ușoară, un fel de leșin.

Dacă continuă acest «exercițiu» ei termină prin a cădea, ca și când s'ar fi sufocat.

Aceiași senzație am avut-o și eu în momentul când așteptam sunetul gongului, care să dea tonul ostilităților. Imi imaginam că singurul mijloc de a-l învinge pe Arzimendi era să-l fac knock-out înainte de a mă fi sufocat. Așa că, imediat după primul gong m'am repezit asupra lui cu intenția de a-l răpune. In aceiași clipită, însă mi-am dat seamă că și el urmărea același plan. El se năpusti, spre mine, ca o panteră gata să mă sfâșie.

Și lupta se angajă în mijlocul ringului, între doi oameni gata de a se omorî reciproc.

Cu cât loveam mai tare cu atât mai năprasnic răspundea «Baby». Nici unul nu cedam vreun pas, în această primă repriză, și fiecare lovitură avea ceva din exploziile cu dinamită.

Aceeași poveste, în reprizele următoare, până la începutul celei de a șaptea.

Când s'a terminat repriza a șasea, m'am îndreptat spre colțul meu, căutând să respir cât mai mult aer. Nu am putut să respir, stând pe scaun. Am încercat atunci în picioare. Rezultatul era însă același. Nu găseam aerul de care aveam nevoe.

Gongul a anunțat începutul reprizei a șaptea.

In fața mea un Arzimendi proaspăt, ca la începutul luptei. Ghiceam că, în gândul lui, mă vedea învins. Simțeam că nu se înșeală atunci când mă credea «pradă» sigură. Gândul mi-era concentrat numai asupra aerului pe care-l reclamau plămânii și nu dădeam nici o atenție gărzii mele.

Loviturile lui Arzimendi aveau ceva din bătaia unei mitraliere. Efectul lor a fost însă altul decât îl sconta adversarul meu. In această rafală de pumni am uitat că am nevoe de aer și-mi aduceam doar aminte că un «tip» se proptea înaintea mea încercând să mă lovească nebunește.

Intr'o secundă mi-au defilat prin fața ochilor o sumedenie de amintiri și de gânduri. Peste toate, însă, planau: *anonimatul și sărăcia.*

Răspundeam cu aceiași furie cu care mă lovea Arzimendi. Ba mai mult. In avalanșa loviturilor mele Arzimendi a căzut. Doar pentru o secundă sau două. Destule însă pentru a căpăta noui forțe pentru loviturile lui.

Lupta deabia începea.

Unul lângă altul ne loveam la cap și corp, din orice poziție, cu ambele mâini. Fiecare înebunit și cu speranța că își va răpune adversarul.

A opta, o nouă și a zecea repriză povestea era aceiași.

Nu puteam înțelege cum mexicanul reușește să rămână în picioare sub loviturile fără milă, cari le dădeam. Incepusem să mă întreb, la rândul meu, cât voi mai putea rezista «ciocanelor» lui Arzimendi, căci apărarea mea devenea din ce în ce mai slabă.

Era doar repriza a zecea și mai aveam de rezistat încă două. M'am îndepărtat, împleticindu-mă spre colțul meu, cu gura deschisă încercând să trag aer. Lucru care m'a obosit în plus.

Gongul pentru repriza următoare a sunat exact în momentul în care încercam să respir, odată mai lung. M'am ridicat mecanic și m'am îndreptat spre mijlocul ringului sigur fiind că nu voi rezista decât încă 10—15 secunde. Picioarele îmi erau obosite. Gura mi-era uscată. Mă gândeam că trebue să cad.

«Baby» m'a luat din nou în pumni și probabil își făcuse socoteala că a sosit momentul să termine cu mine. El venea furios țintindu-mi obrazul cu ambele mâini. In toată cariera mea nu m'am simțit mai obosit ca atunci. Dar mintea mea, așa distrus cum eram, îmi spunea că trebuie să lupt și să înving. Și îmi mai spunea că dacă îmi va fi dat să cad se va întâmpla numai din lipsă de respirație.

Mi-am adunat ultimile rezerve de energie cari mai erau în mine, căci aveam nevoe de ele. «Baby» venea amenințător și dacă m'aș fi întors cu spatele, fiecare dintre loviturile lui m'ar fi aruncat peste corzile ringului.

Imi făcea impresia unui nebun. Mă iscodea, mă urmărea, mă lovea încercând să mă împingă în frânghii. Dar îl țineam cu spatele și din când în când îl loveam și eu.

Spectatorii delirau.

Repriza 12-a.

Cea din urmă.

Despre aceasta nu vă pot spune exact cum s'a desfășurat. Am auzit însă că a fost cea mai tare, cea mai sălbatecă și cea mai furioasă din toată lupta.

Imi aduc doar aminte când a sunat gongul de începere. L'am văzut pe Arzimendi năpustindu-se spre mine și știam că trebue să fac și eu ceva, chiar fără respirație.

Mi-am dat seamă că tentativa mea a reușit, ținând seama de ceeace am auzit spunându-se după aceea.

Gongul final nu mi s'a părut niciodată mai bine venit. O mare parte din spectatori, înainte de anunțarea deciziei, credeau în victoria mea. Și eu aveam ideea vagă că am câștigat. Dar judecătorii au gândit altfel. Arbitrul a ridicat mâna lui Arzimendi și acesta o fost, pentru mine, semnul că «Baby» m'a învins din nou.

Când am aflat decizia, din gura speakerului, m'am simțit cel mai nenorocit om de pe pământ.

Sfârșitul avea, totuși, ceva bun pentru mine: lupta se terminase. Nu se mai auzia gongul, nici sgomotul luptei și nici lovituri, lovituri, lovituri...

Eram liber și puteam să respir din nou.

Imi închipui că numai acei cari au fost, cândva, aproape de sufocare pot să înțeleagă că un astfel de privilegiu înseamnă mai mult decât o victorie pe ring, decât glorie, decât bogăție, decât orice pe pământ.

Inseamnă șansa de a continua să trăești.

N. R. Armstrong a parcurs de la matchul cu Arzimendi o carieră din cele mai glorioase, ajungând triplu campion mondial — o veritabilă minune a pugilismului.

Toți cari i-au fost opuși au trebuit să-i cedeze, ornându-i palmaresul cu victorii care mai de care mai răsunătoare.

Chiar și Arzimendi a simțit valoarea mereu crescândă a fenomenalului boxeur negru. In 1936 și 1938, după alte două matchuri, bilanțul întâlnirilor lor era echilibrat — Armstrong adjudecându-și ambele lupte.

La 10 Ianuarie 1939, la Los Angeles, Armstrong i-a mai plătit odată lui Arzimendi chinurile la care a fost supus în matchul de la «Mexico City», administrându-i o severă corecție — într'o luptă în care titlul mondial la «ușoară» a fost pus în joc.

Astăzi Armstrong este un mare campion, iar Arzimendi un ins care se poate doar gândi, simplă amintire, la victoriile repurtate asupra ilustrului său adversar.

Cifre uluitoare din patria footballului

Goana după „vedete" a stârnit o emulație fără precedent printre grupările bogate

In Anglia ca și în toate țările, transferările ocupă un loc important în viața footballului englez.

Singura deosebire în această privință între footballul de pe malurile Albionului și cel continental, fiind mare diferență de sume.

In timp ce cea mai mare sumă pe care a plătit un club continental pentru un jucător, nu depășește suma de 5.000.000 lei, Anglia se ia la întrecere cu loviturile de la Bursă, și plătește dela 10.000.000 lei în sus.

Cifre senzaționale, plătite pe transferări tot atât de senzaționale iată una caracteristică marelui foot ball englez.

Un pisc în această materie l-a constituit Bryn Iones, cumpărat de Arsenal pe modesta (!) sumă de 13.000 lire sterline.

Dar recordul lui a durat puțin timp, pentrucă Mattews, luat dintr'o divizie secundă, să se instaureze în capul acestui original clasament cu suma de 15.000 lire sterline. Stake City a plătit o sumă fantastică, dar nu are ce regreta.

Semnalul marilor sume plătite pentru un jucător, a fost dat acum doi ani de Tottenham, care a plătit 8000 lire sterline pentru Sproston.

Acesta a avut însă o aventură mai îndelungată, căci peste puțin timp a fost cumpărat de Manchester City cu 10.000 de lire.

Un lucru dem de reținut este faptul că în această fantastică cursă după jucători și de bani, federația engleză nu intervine în niciun mod.

Intregul beneficiu al celor câtorva zeci de milioane trece în casieria clubului, care a cedat un atât de scump jucător.

Dar cursa continuă...

Vine la rând Ronald Allen, faimosul internațional englez, cumpărat dela Portsmouth de Aston Villa pe suma de 11.000 lire.

Mac Culloch, Frank O'Donell. Unul irlandez, celălalt scoțian.

Primul transferat pe suma de 13.000 lire, al doilea pentru 14.000 lire.

Nu se poate spune că în țara celui mai bun football din lume, transferările nu sunt ținute în mare stimă de conducători, care nu precupețesc niciun fel de sacrificiu material pentru cumpărarea unui jucător care dacă poate da satisfacții, poate foarte bine să fie și un mare «bluff».

Dar englezii riscă — metodă americană — și de cele mai multe ori nu au ce regreta.

Un match de football Anglia - Franța între.. soldații trupelor coloniale dela Djibuti

Generalul Legentilhomme, căruia i-a fost încredințată comanda superioară a trupelor franceze din Somolia, este un vechi și convins admirator al footballului.

Intr'o recentă scrisoare trimisă amicilor săi din Franța, generalul Legentilhomme spune că a organizat la Djibonti un match de football.

Iată ce scrie omul căruia îi este încredințată paza imperiului francez în Somalia:

«Pentru a-mi distra soldații, am reușit să pun pe picioare un match internațional de football între o selecționată engleză din Aden și unsprezecele marinei din Djibouti».

Orar duminical

Ora 8 a. m. Cursa ciclistă pentru «Cupa Moiorniță», plecarea dela podul Lemaitre.
Ora 9 a. m. Turneu de volley feminin, teren «Sp. Studențesc».
Ora 9 a. m. Matchul de foot-ball dintre selecționatele de juniori București-Călărași, teren «Macaby».
Ora 11 a. m. Macabi — A. C. F. R., teren «Macaby».
Ora 11 a. m. Unirea Tricolor — Franco Română, teren «Unirea».
Ora 15. Turneu de volley masculin, teren «Sp. Studențesc».
Ora 16. Rugby (onoare). Venus — Sp. Studențesc, teren I.
Ora 16. T. C. R. — C. F. R., teren II.
Ora 16. R. C. 13 — I. A. R., teren Velodrom.
Ora 16. Stadiul Român — Viforul Dacia, teren III.
Ora 16.45. Luceafărul — A. C. Constanța, teren «Macaby».
Ora 16.45. Juventus — Chinezul, teren «F. C. Rapid».

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» S. A., STR. ING. ANGHEL SALIGNY, TELEFON 3.26.68.